

Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s slikami
v prosepah afriških
misijonov

s prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

izhaja v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, laškem, francoskem, angleškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto v slovenski izdaji 8 Din, 5 lir, 60 am. cts., 2 S. — S prilogo »Klaverjev koledar« 13 Din, 7.20 L, 80 am. cts., 2.60 Š. Naročila in milodare za afriške misijone, prosimo, naslavljajte na:

Družba sv. Petra Klaverja Ljubljana, Miklošičeva cesta štev. 3.

Za Julijsko Benečijo: Rim (23) via dell' Olmata 16.
Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Vsebina: Pismo sv. Kongregacije za širjenje vere. — Krst v Afriki. — Silna revščina v cerkvi. — Misijon oo. jezuitov v Rodeziji. — Cvetiči, a siromašni misijon Lindi. — Duhovne vaje v vikar. Togo. — Velika Namaqualandija. — Izkaz darov v letu 1924. — Predmeti, poslani v misijone. — Hvala Bogu! — Osrednja Afrika. — Vestī iz propagande. — Semeniška ustanova jubilejnega leta 1925. — Moč sv. rožnega venca. — Uslišane molitve po priprošnji gr. Ledóchowske.

Darovi.

Od 1. marca do 30. aprila.

- Za afriške misijone v splošnem Din 8.461.—; L 342.—; Š 2.45.
- Za sv. maše Din 360.—.
- Za stradajoče Din 95.—.
- Za odkup sužnjev Din 6.534.—; L 1.135.—.
- Za botrinske darove Din 6.473.50; L 140.—.
- Za zamorčke Din 1.431.25.
- Za semenišnike Din 812.50; L 100.—.
- Za katehiste Din 10.—.
- Za gobavec Din 255.—; L 1.80.
- Za kruh sv. Antona Din 5.677.10; L 27.—; Š 2.85.
- Za mašno zvezo Din 2.764.—; L 49.—.
- Za misijonsko zvezo Din 4.—.
- Za otroško zvezo Din 77.—.
- Za Klaverjev vinar Din 230.—.
- Za afriški tisk in katekizem Din 304.50; Š 10.—.
- Za določene namene Din 1.677.50.
- Za določene misijone Din 410.—; Š 5.—.
- Za Klaverjevo družbo Din 48.—.
- Podporniški prispevki Din 284.—.

Ksaverijanski igralci so darovali za odkup sužnjev Din 15.—; pri predstavi nabrali v N. 47 lir; M. Marešič za misijone Din 200.—; Slana Fr., Sp. Poljskava Din 150.— za odkup zamorčka »Jožef« kot zahvalo za uslišano pomoč v boleznī na priprošnjo blagopokojne grofice Marije Terezije Ledóchowske.

Tisočkrat »Bog povrnič vsem milim dobrotnikom!

Škof Cessou, P. Gautier in katehist Jožef.
(Besedilo glej str. 71.)

Pismo Sv. kongregacije za širjenje vere.

Kakor vsako leto, tako je tudi za l. 1924. poslala naša vrhovna voditeljica sv. kongregaciji za širjenje vere poročilo o darilih, ki jih je Klaverjeva družba sprejela in razdelila. Nato je eminenca kardinal-prefekt sledeče odgovoril, kar naj bo našim misijonskim prijateljem v bodrilo, da bodo tudi v prihodnje neumorno sodelovali pri reševanju duš v nesrečni Afriki:

Sveta kongregacija za širjenje vere.
Prot. No. 1614/25.

Rim, dne 14. maja 1925.

Gospa grofica!

Prejel sem pisanje z dne 9. t. m. in sem pazljivo preučil priloženo računsko poročilo o dohodkih, ki jih je

Klaverjeva družba prejela v l. 1924. in jih razdelila med afriške misijone, kakor mi priloženo tudi poročate.

Zelo me veseli, ko vidim, da je vsota dohodkov v tem letu bila za 750.000 lir večja nego v preteklem in da tudi delo afriškega tiska dobro napreduje.

Srčno se Vam zahvaljujem za vse, kar je Vaša družba naklonila afriškim misijonom in prosim Boga, naj Vas s svojo milostjo podpira.

Iz srca Vas blagoslavljam in se Vam priporočam

G. M. Kardinal Van Rossum,
prefekt.

† *Franciscus Marchitti-Selvaggiani,*
knezoškof v Selevciji — tajnik.

Dušna premija.

V namen naših naročnikov in dobrotnikov opravijo afriški misijonski školje in misijonarji letno 500 svetih maš.

Iz misijonov:

Krst v Afriki.

Piše misijonar iz Montforta, apostolski vikarijat Shiré (Osred. Afrika).

Naposled je napočil lepi dan. Prišli so urno in še pred napovedano uro in so se uvrstili pred misijonarjevo hišo. Bilo jih je preko 400. Vsi po vrsti so bili klicani in vsak, ki se je oglasil, je dobil listek z imenom, ki ga je imel dobiti pri sv. krstu.

Množica je medtem napolnila cerkev, ki je bila premajhna za toliko ljudi, vsled česar je moral misijonar krstiti v šoli, medtem ko je apostolski vikar msgr. Anneau opravil slovesnost v cerkvi. Ne pretiravam, ako trdim, da so bili obrazi črncev vsi izpremenjeni, kakor hitro je krstna voda oblila njih čela. Saj so postali v resnici novi ljudje, ki so se smatrali za tabernaklje in stanovanja božja. Videl sem jih tudi v naslednjih dneh. Bili so polni veselja, a obenem polni strahu pred grehom. Na vsak način so hoteli ostati čisti, ker so vedeli, da so templji sv. Duha. Kolikokrat so vprašali misijonarje: »Oče

to sem storil ali rekel, ali je bilo greh?« In potem: »Ali smem k sv. obhajilu?« Pa na vsem, kar so nam povedali, ni bilo niti sence greha, kar je pričalo sicer o njih nevednosti, a obenem o silni tankovestnosti.

Ti mnogoštevilni krsti so okoliške vasi popolnoma prenovili. Novospreobrnjenci po navadi ostanejo zvesti in zlasti Mariji vdani. Vsak dan molijo rožni venec v čast Materi božji. Priprošnji Marije se imajo misijonarji zahvaliti za blagoslov pri svojem delu in za veselje takih prazničnih dni.

Silna revščina v cerkvi.

Sestra Ulman, od Predrage Krvi, piše 4. junija iz Sv. Mihaela (Marianhill) naši vrhovni voditeljici:

Priporočam Vam in blagim dobrotnikom naš novi sanatorij (Dom Srca Jezusovega) v podporo. Posebno potrebujemo oltarja. Vse je dodelano za preskrbo bolnikov, samo za notranjo cerkveno opravilo še manjka vsega. Sv. Rešnje Telo se vsak dan za tri ure izpostavi, in lepo bi bilo, da bi ljubi Jezus imel primeren tron, ne pa praznih zabojev, na katerih mora sedaj stati. Oprostite, da Vas vedno s prošnjami nadlegujem, vendar to mi daje pogum, ker Vam je dobri Bog odkazal mesto, kjer je bila blagopokojna grofica Ledóchowska. Njo smo imenovali misijonsko mater, in to ime je sedaj prešlo na Vas. Kadar kaj potrebujem, se obrnem v molitvi na rajnico in zdi se mi, da me vselej usliši.

Zdaj pa še nekaj veselega. Na Belo nedeljo je prejelo 27 otrok (16 dečkov, 11 deklie) prvo sv. obhajilo, na Vnebohod pa 137 kristjanov iz zunanjih šol, med temi mnogo odraslih. Vsi so prišli že 3 dni poprej, da so napravili 3 dnevne duhovne vaje. Vsi so bili lepo pripravljene in dobro poučeni, da so vedeli, kaj prejmejo. Od 8—10 je trpela slovesnost. Sv. obhajilo je trajalo tri četrt ure, kajti ne le prvoobhajanci, ampak tudi drugi so ga prejeli. Ti dnevi so za nas vedno polni veselja, kajti tu vidimo sadove svojega truda. Vsled Vaše darežljivosti smo mogli ljudem dati tudi majhnih spominkov, kakor: rožnih vencev, svetinj in podobic. Vse to jim je bilo v veliko veselje in oni bodo za svoje dobrotnike pridno molili.

Misijon poljskih oo. jezuitov v Rodeziji.

P. Torrend, D. J., piše 26. avgusta iz Chigorame (Rodezija) našl vrhovni voditeljci:

Pišem z levo roko, ker sem desno izpahnil pri padcu z voza. Nameravam zgraditi cesto preko nedostopnih prelazov, da vzpostavim varno zvezo med našimi misijonarji. Južno od tu, na Zambeziju, razsaja huda lakota in ondotno ljudstvo beži na vse strani; mnogo jih umrje od lakote. Tudi mi smo sprejeli nekatere teh revežev. Vaša darila so prispela ravno o pravem času.

Kadar se mi ozdravi roka, Vam hočem zopet pisati. Zaenkrat: prisrčna zahvala! Bodimo združeni v molitvah in v žrtvah za našega Boga.

P. Biehler, D. J., piše 21. avgusta iz Empadeni (Rodezija):

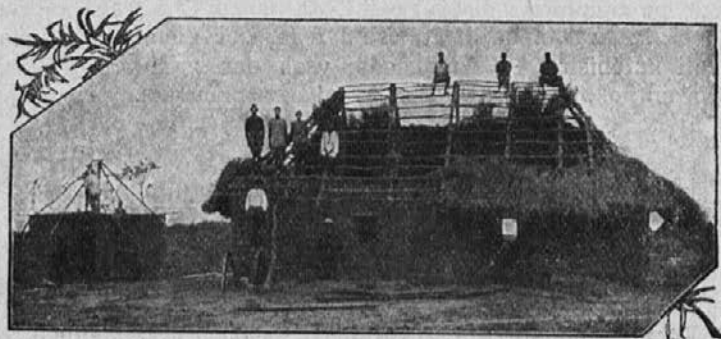
Tisočkrat hvala za Vaša obilna darila. Pošiljam Vam krstne listke in potrdilo za prejete sv. maše in prosim, da bi ne zamerili moji kratki pisavi na tako obilno pošiljatev; toda polnoči je in čas, da grem k počitku. Po dolgem dnevu, ki je poln dela, mi preostaja le noč, da odgovarjam na pisma in urejam svoje račune. Dandanes si mora misijonar z žulji svojih rok služiti vsakdanji kruh. V nedeljo je msgr. Brown, apostolski prefekt iz Rodezije, podelil zakrament sv. birme 85 našim kristjanom. Sv. Duh naj potrjuje te nove bojevnike, kajti vojska sredi poganov je huda. — Še enkrat: Hvala in Bog povrni!

P. Spindel, D. J., piše 6. septembra 1924 iz Broken-hila (Rodezija):

Prisrčna hvala za podobice in spominke na blagopokojno grofico Ledóchowsko, ki nas bodo bodrili, da bomo »afriško mater« prav vneto častili in, ako mogoče, kaj pripomogli, da bi bila čimprej proglašena svetnicam. Tudi srčna hvala za poslani dar v denarju. Prav tako hvala za poslane abecednike P. Torrenda, ki ste mi jih poslali. Knjižice nam jako dobro služijo.

Zadnja dva meseca je obiskal P. Bert, D. J., ves naš misijon. On je sedaj imenovan za superiorja našega misijona in stanuje v Kasizi. Jaz sem prestavljen v Kasizi, na moje mesto pride P. Siemienski. Tukajšnji misijon sem jaz ustanovil lani. Boriti se je bilo z mnogimi težavami, toda Bog je pomagal in sedaj gre vse gladko. Ob nedeljah je cerkev natlačeno polna in jaz imam polno dela s spovedovanjem, krščevanjem itd.

Nedavno smo dovršili tudi šolo. Šola stoji v Broken-hilu blizu rovov, naša štabija pa je poldrugo uro proč. Ker sem vprav na vel. Šmaren to šolo blagoslovil, smo jo krstili za »Sveto Marijo«, kar črncem jako ugaja. Pošiljam Vam par slik iz našega misijona, ki ga bom moral kmalu zapustiti.

Misijonarji v Rodeziji postavljajo šolo »Sv. Marije«.

P. Siemienski, D. J., piše 15. septembra 1924 iz Brockenhila (Rodezija):

Hvala lepa za obvestilo. — Zadele so nas 4 nesreče: 1. Jastreb nam je vzel 4 kokoške. 2. Naš edini teliček je močno zbolel.¹ 3. Močan vihar nam je vzel med obedom polovico strehe raz hišo. 4. Imenovan sem za superiorja v Broken-hilu.

Tako sedaj pričakujem vse od Vas in Vaše molitve; prosim molite za nas na grobu Marije Terezije. — Pa še nekaj prosim. Jaz sem tukaj sam z bratom Longa. Za božič bi rada imela neko veselje: lepega Jezuščka! Potrdim Vam, da sem dobil nedavno iz Rima dva paketa z blagom za obleko za naše črnce. Taki paketi pridejo k nam colnine prosto; zato se jih bomo tudi v prihodnje zelo razveselili.

Brat Longa, D. J., piše iz Kasizi (Rodezija):

Oprostite, spoštovana grofica, da Vam pišem par vrstic. Tu v Kasizi smo bili namreč v velikih denarnih stiskah. Imamo namreč mnogo dolga, pomoči pa od nikoder. Že smo bili opravili par devetdnevnic v čast sv. Jožefu, pa pomoči še ni bilo od nikoder. Pa sem obljubil, da hočem skozi ves mesec moliti v čast Mariji Tereziji Ledóchowski vsak dan

¹ Znamenje velike revščine v misijonu, ker tudi tako majhno nesrečo močno občutijo.

po en Očenaš« in »Češčeno Marijo« in obenem v »Odmevu« razglasiti, ako nam pomaga; saj je ona ustanoviteljica jezuitskega misijona v Severni Rodeziji in posebno še v Kasizi. Ni bil še mesec prešel, pa je začel prihajati denar od več strani, tako da smo sedaj pokrili mnogo dolga. Za ostalo kritje pa zaupamo v božjo pomoč, da nam ne bo treba zapreti še več šol kot smo jih že vsled tega, ker nismo mogli plačevati katehistov. — Zato sedaj vsak dan molim in se priporočam pokojni Mariji Tereziji, naj nam pomaga za prihodnje.

Cvetoči — a siromašni misijon Lindi.

Piše P. Ivan Häfliger, benediktinec iz Kigonsere.

Kako smo hvaležni svojim ljubim dobrotnikom, ker nam pomagajo, da moremo preživljati naše črne katehiste in katehistovski seminar vzdrževati. Kajti nemogoče bi bilo, da bi mi povsod, kjer se sedaj podučuje, sami podučevali. Tu sta le dva patra in en brat, medtem ko je vse naokrog gori do meje Mocambiqua polno šol. Zdaj obiskuje 2600 otrok šolo; približno 950 od teh jih je krščenih.

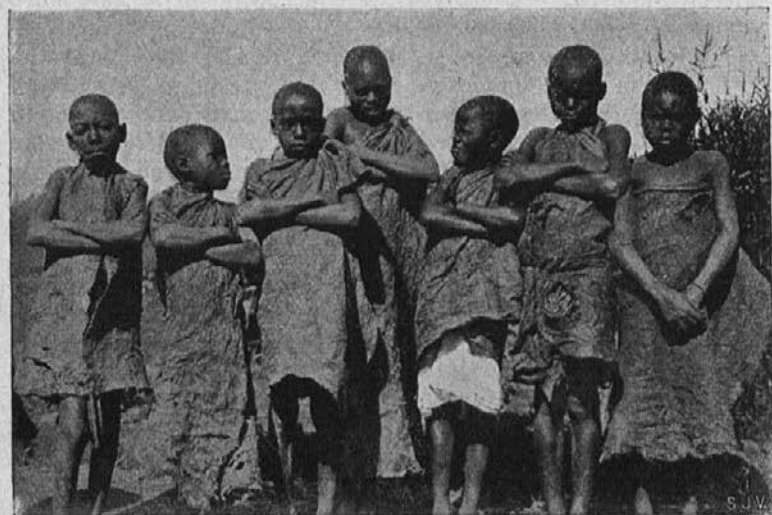
Ravno pred 25 leti je bil tukajšnji misijon ustanovljen. Kako vse drugače je bilo tedaj tukaj. Poprej vse pogansko, zdaj pa, kamor prideš, povsod ti zveni krščanski pozdrav: Hvaljen Jezus. Na naši misijonski šoli izmed 158 otrok samo eden ni krščen. V okolici misijona že skoro ni več nobenega pogana. Dalj zunaj pa je še mnogo dela, dasi tudi tu krščanska vera napreduje. V Matiri (6 ur odtod) je skoraj 400 kristjanov; torej dosti za kako majhno faro.

Naše ljudstvo je zelo revno. Bolj ko prej nosijo ljudje obleko iz drevesne skorje, ki jo znajo s tolčenjem omečiti. Seveda je to silno groba obleka in tudi dolgo ne trpi. **Pošiljam Klaverjevi družbi sliko prvoobhajancev v takih oblekicah, da jih bodo ljubi bralci »Odmeva« lahko videli.**

O, ti ljubi črni malčki! Kdo izmed dobrotnikov bi jim rad ne pripomogel do dostojnejše obleke za prvo sv. obhajilo? Kako bi bili hvaležni in kako bi molili za svoje dobrotnike! — Po veliki noči smo imeli 120 prvobhajancev.

Še nekaj bi prosil. Predvsem potrebujemo denarja; seveda tudi blago in obleka sta nam dobrodošla. Manjka nam tudi baldahina in svetiljk za procesijo sv. Rešnjega Telesa. V cerkvi (in po hišah) imamo lončene posode za blagoslovljeno vodo, ki večkrat padejo na tla in se ubijejo!

Tudi krstno posodo bi radi imeli; sedaj imamo za krščevanje tu majhno latvico. Želimo tudi črtâl, svinčnikov, tablic, zvezkov za otroke. In potem še svetiljko za obhajila, zvonček za sv. mašo, svečnike itd.

Zamoréki prvoobhajanci iz Kogonsere v siromašnih pokrivalih, napravljenih iz drevesnih kož.

Težave med pogani so za misijonarja večkrat teko velike, da se čuti vsega potrtega in misli, da mu ne bo več mogoče vztrajati. Pa ga opomnijo darila iz domovine, da drugi doma sodelujejo, molijo in se žrtvujejo — in pogum mu zopet zraste. Vi storite za misijone mnogo več, kot sami mislite. Ne vidite uspehov svojega dela in vendar vztrajate. To nam je v bodrilo, da tudi mi vztrajamo, četudi je često malo upanja na uspeh.

(P. Schmitz, D. J., misijonar v Rodeziji.)

Duhovne vaje za ljudstvo v apostolskem vikarijatu Togo.

Roland Nathaniels piše iz Lome (Togo) naši vrhovni voditeljici:

Gospa grofica! Kristjani v Lomi so bili o postnem času deležni velike duhovne dobrote. Msgr. Cessan, naš apostolski vikar in msgr. Steinmetz, apostolski vikar iz

Dahomey-a sta povzročila, da je imel vneti g. P. Gantier za ljudstvo duhovne vaje.

Prvi govori za ženske so se pričeli 31. marca in so trajali do 6. aprila. Vneti govori so vzdramili marsikake mlačne katoličanke k čednosti in pobožnosti, da so se z novo vnemo oprijele svoje sv. vere.

Govori za moške so se pričeli 7. aprila. Ime govornika P. Gantierja se je imenovalo vsepovsod. Črnci so ga smatrali za svojega duhovnega svetovalca, ki jih ima lepo pripraviti na sv. velikonočne praznike. Je bil pa govor res prepričevalen in je marsikomu razpodil verske dvome in pomisleke. Vsi so priznavali: »Srečni smo, da smo katoličani!« Vsebina govorov je bila različna. N. pr. »Kako moremo pomagati dušam v vicaah?« — »Rešitev umirajočih.« — »Korist molitve sv. rožnega venca« itd.

Nazadnje je imel P. Gantier v cerkvi Srca Jezusovega slovesno zadušnico za vse rajnike. Cerkev je bila polna do zadnjega kotička.

Duhovne vaje so se završile 13. aprila. Vesel sem, ko vidim Iepe uspehe milosti božje, ki so je bili deležni vsi verniki.

Prilagam sliko, ki predstavlja škofa Cessov-a, P. Gantierja in zvestega katehista Jožefa Amegata. Končno želim Vam in Klaverjevi družbi obilnega uspeha v korist afriškimi misijonom. (Sliko glejte na 1. strani.)

Velika Namaqualandija.

Msgr. Eder, apostolski vikar Vel. Namaqualandije, piše iz Heirachabije naši vrhovni voditeljici:

Lepa hvala za dar in za nova oblačilca, ki ste jih poslali. Izprevidim, da ima Bog še vedno rad svoje hotentotske otroke.

Že več tednov izdelujem račune, ki mi že kar glavo mešajo; težko je namreč ob času draginje in lakote blagajno in srce držati v ravnovesju, ker človek ne more vsega, kar bi rad.

Dejstva ob tem računu so sledeča: Izza maja nič pravega dežja, tako da le na malo mestih raste toliko trave, da milijardam kobilic, ki letajo po zraku od kraja v kraj, ni treba lakote poginiti. Drugič: Nad polovico koz in ovac je domačinom od lakote poginilo. Zato: razven teh, ki že poprej niso nič imeli, nimajo tudi vsi drugi toliko, da bi mogli živeti; kajti živina je edino, od cesar Hotentotje žive. Potem: v Uniji, od-

koder dobivamo moko in žito, je tudi slaba letina, tako da od tam ne bomo mogli dosti dobiti, četudi bi vsled pomanjkanja mesa prav za prav še več potrebovali ko druga leta. Vedno si stavljam vprašanje: »Ali bo ta in prihodnji mesec zadosti dežja?« Ako ga ne bo, bo do božiča skoro gotovo vsa živina poginila. Navadni čas za dež je pri nas februar—marc. Ako ta dva mesca ni dežilo, kako se moremo nadejati, da bo druge mesece?

Iz vsega tega sklepam: Kmalu bo prišel čas, ko ne bom mogel otrokom in revežem vsak dan jesti dati. Ljudje morajo potem ali od lakote pomreti (kar se je ponekod že zgodilo), ali pa se iz misijonskega ozemlja izseliti in si drugod poiskati hrane. Kam neki bodo šli? Meni velewa srce: »Vsakemu, ki pride lačen k tebi, daj jesti. Saj vendar ne moreš gledati, da bi kdò od lakote umiral poleg tebe!« — Pamet mi pa govori: »Ako sedaj bolj ne varčuješ, kmalu nikomur več dati ne boš mogel.« Vera in upanje mi pa pravita, da moram računati kot misijonar in ne kot trgovec. Ali mar ne verujem več v Previdnost, ki more lačnim poslati kruha? Kje torej dobiti hitro pomoč? Odgovor: Od dobrih ljudi!

Tako se dvom in up borita v mojem srcu. Vendar zmaga je upanje, da bo o pravem času Bog poslal pomoč.

Prihodnjic Vam bom poslal nekaj slik naših otrok. Sestra Pavla mi je povedala, da so Vam pisali v moji odsotnosti. Najbrž so prosili za obleko, ki so je tako potrebni.

Jutri moram zopet potovati 400 milj daleč, da se v Raho-
botu končno ustanovim.

Bog blagoslovi Vaše delo! Mi vsi molimo za Vas.

Izkaz

po Družbi sv. Petra Klaverja razdeljenih misijonskih milodarov v letu 1924.

Razne misijonske družbe v Afriki so z ozirom na njih posebne potrebe in na število njihovih vikariatov in prefektur dobile sledeče:

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	225.788-80
Očetje Svetega Duha	370.833-75
Lijonska misijonska družba	160.558-30
Očetje družbe Jezusove (jezuiti)	131.026-85
Sinovi najsvetejšega Srca Jezusovega	89.101-75
Frančiškani	27.525-70
Kapucini	102.620-05

Benediktinci	55.352-35
Oblati Marije Brezmadežne	101.198-25
Družba Božje Besede (Steyl)	16-25
Pobožna misijonska družba (Palotinci)	15.772-25
Oblati sv. Frančiška Saleškega	63.526-60
Lazaristi	52.886-—
Očetje brezmadežnega Srca Marijinega (Scheutveld)	47.105-50
Premonstratenci	9.417-55
Mašniki Srca Jezusovega	55.980-10
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	64.415-45
Očetje iz Montforta	28.804-55
Misijonarji Naše Ljube Gospe della Salette	24.765-85
Misijonarji della Consolata (Turin)	54.334-30
Sinovi brezmadežnega Srca Marijinega (Fernando Poo)	10.901.05
Trinitarci	1.064-20
Redemptoristi	13.220-65
Misijonarji v Marianhillu	6.106-65
Dominikanci	19.906-—
Serviti	17.004-25
Salezijanci	10.385-35
Križarji	4.713-95
Misijonarji presv. Srca	6.533-15
Kopti	5.028-25
Svetni duhovniki	5.080-20
Bele sestre Naše Ljube Gospe afriške	5.944-55
Črne sestre Naše Ljube Gospe afriške	2.000-—
Dominikanke	3.957-—
Sestre Dragocene Krvi	1.524-15
Sestre Naše Ljube Gospe od Apostolov	4.279-70
Oblatinje sv. Frančiška Saleškega	10.052-80
Sestre od Božje previdnosti	5.919-60
Sestre sv. Jožefa Kluniškega	6.338-40
Frančiškanke od Calais	5.336-20
Frančiškanke misijonarke Marijine	3.702-20
Sestre svete Družine	581-70
Pie Madri della Nigrícia	4.436-65
Usmiljene sestre sv. Vincencija	3.405-50
Palotinke	1.000-—
Frančiškanke iz Mill-Hilla	8.198-20
Misijonske sestre iz Mencinga	4.222-85
Sestre della Consolata	3.191-25
Benediktinke	7.209-40
Sestre sv. Družine in presv. Srca	1.000-—
Sestre Brezmadežnega Spočetja	607-20
Karmelitarce	1.500-—

Različne kongregacije misijonskih sester	111.15
Zbirka sv. Treh Kraljev, poslano sv. Kongregaciji za razširjanje vere	13.437.10
Razni misijonski izdatki: tiskovine za propagandne namene, nakup paramentov, bogoslužnih in drugih predmetov	113.511.20
Ustanove za črne semeniščnike	180.315.30
Glavnice, od katerih uživajo obresti še dobrotniki	96.608.25
Ostanek za leto 1925	259.95
Skupna vsota v lirah	2.269.623.70
t. j. dinarjev	6.692.000.—

Rim, 30. aprila 1925.

Marija Falkenhayn,
vrhovna voditeljica.

Predmeti

ki so bili v letu 1924 poslani v misijone.

Za bogoslužje: 4 prenosni oltarji, 3 tabernakliji, 17 kelihov, 8 monštranc, 16 ciborijev, 35 križev, 106 svečnikov, 13 posodic za sv. olje, 2 klešč za hostije in razne manjše potrebščine, n. pr. kadilnice, mašne stekleničke, zvončki itd.	lir 15.455.—
Cerkvena obleka: 132 mašnih plaščev, 15 večernih plaščev, 88 stol, 15 ogrinjal, 60 burz, 158 pal, 28 oblačil za strežnike, 1 celotna škofovska obleka in razni manjši predmeti (plaščki za zborije, pasovi itd.)	» 54.480.—
Cerkveno perilo: 110 alb, 120 roketov, 136 oltarnih prtov in podgrinjal, 23 obhajilnih prtov, 31 pregrinjal, 2491 manjših predmetov (korporalov, purifikatorijev, naravnice, brisač itd.)	» 25.926.—
Nabožni predmeti: Približno 12.000 rožnih vencev, 6150 škapulirjev, 13.970 svetinjc, 1.668 križcev, 8.410 podobc, 33 sohic in raznih drobnejših stvari	» 19.019.—
Knjige: 17 mašnih knjig, 2.114 Razlag sv. leta, 3.757 brošur »Mifano«, 10 izvodov »Neo-confessarius«, 302 arabskih knjig, 56 drugih knjig	» 11.476.—
Obleka: 4.401 obleke za zamorčke, 13 parov čevljev, 914 kosov perila, blaga itd.	» 33.175.—
Šolski in ročni predmeti	» 2.500.—
Razno: 10 ur, 6 pogrinjaj, 1 harmonij, 9 drugih godbil, 1 fotografski aparat, 1 pisalni stroj, 1 pletilni stroj, 1 kolo, zdravila, kirurški instrumenti in razno	» 14.118.—
Skupna vrednost	lir 176.141.—

Hvala Bogu!

Bog je, ki deli vse dobro; zato gre naša hvaležnost Njemu, ko pregledujemo darila, ki smo jih mogli porazdeliti v preteklem letu. Pa čeprav moramo biti hvaležni ne le za stvari, ki se nam zde dobre, ampak tudi za take, ki so nam neprijetne in nedoumljive, vendar hvaležnost še bolj občutimo ob pogledu na božje dobrote, ki jih tako rekoč lahko z rokami otipljemo.

Sedemstopenjdeset tisoč lir vrednosti smo razdelili več nego v preteklem letu!

Dva milijona dvestooseminpetdeset tisoč lir smo v preteklem letu poslali afriškimi misijonom. Koliko otrok je bilo s tem podučevanih, koliko šol in bolnišnic se je sezidalo, koliko solz se je posušilo, koliko src potolažilo in koliko duš rešilo.

Bogu torej hvala in Naši Lj. Gospe, Materi dobrega sveta, ki je navdihnila dobrotnikom pravo misel!

19.500 izvodov Zgodb sv. Pisma, katekizmov, ena mašna knjiga in en izvod Synodalnih določb v latinščini se je tiskalo in poslalo v Afriko.

Predmetov v vrednosti 176.141 lir smo poslali tja v veselje misijonarjem in radost novosprebrnjencem.

S tem pa še nismo storili vsega, kar bi radi. Preteklo leto nam je omogočilo le **k o r a k** do oproščenja in rešitve Afrike. Še več moramo storiti. Zato se danes ne smemo le veseliti, kaj smo dosegli, ne da bi mislili, kaj je še pred nami.

Res, dragi prijatelji misijonov! Afrika še ni vsa naša; še zdihuje 153 milijonov duš v verigah peklenških moči. Zato obenem z zahvalo kličemo: Naprej do zmage! Eden pomagaj z molitvijo, drugi z delom in molitvijo, tretji z lastnimi osebnimi žrtvami, četrti s podporami v materialijah. S skupnimi močmi upamo v tekočem letu napraviti **ve l i k k o r a k** naprej v rešitvi Afrike. Bog nas podpiraj pri tem s svojo milostjo!

St. K.

Rim, 14. maja 1925.

Osrednja Afrika.

P. Rivierre, od očetov iz Montforta, piše iz Blantyre naši vrhovni voditeljici:

Z veselo hvaležnostjo Vam pošiljam sliko naše nove cerkve. Vi ste z bogatimi darovi mnogo pripomogli, da se je cerkev dozidala. Bodite prepričani, blaga grofica, da podpore niste delili nehvaležnim. Vsak dan se po naših misijonih moli za

dobrotnike javno in zasebno in jaz upam, da bodo te molitve mnogo milosti priklicale iz nebes na Klaverjevo družbo, ki jo mi tako ljubimo. Naša cerkev ni posebno velika, in vendar upam, da ne bo delala nečasti naši sv. veri v tem čisto protestantskem kraju. Prosite Boga, da jo bomo mogli hitro uporabiti za službo božjo. Je sicer pod streho, ampak še daleko ne za uporabo. V notranjosti ji še manjka oboka, ometa, tlaka in sploh vse oprave. Žal da nas teže še dolgovi v znesku preko 200 funtov šterlingov. Za notranjost bo potrebno vsaj še 100 funtov šterlingov. Za notranjost bo potrebno vsaj še 100 futov šterlingov. Zaupam na božjo Previdnost in prosim, ako bi mogli tudi Vi še kaj storiti za nas.

Vesti iz propagande.

Preč. g. p. Herman Meysing, oblat brezmadežnega Spočetja, je bil imenovan za apostolskega vikarja v Kimberley (Južna Afrika).

Preč. g. p. Tranquillinus Silvestri, od očetov presv. Sreca, je bil imenovan za apostolskega vikarja v Khartumu (Egiptovski Sudan).

Semeniška ustanova jubilejnega leta 1925.

Spoštovani bralci se gotovo spominjate — zakaj naši bralci imate izvrsten spomin, kakor vemo — da smo v Klaverjevem koledarju 1925 razpisali nabirko za ustanovitev semenišča in vzgojevališča duhovnikov-domačinov iz Afrike, katero semenišče naj bi bilo »jubilejno semenišče«.

To semenišče naj bi pomagali ustanoviti vsi, ki kot kristjani čutijo globoko hvaležnost do duhovnih dobrot jubilejnega leta. Naša misel je našla odmeva in takoj so nam začela prihajati darila od vseh strani in sicer večinoma od revnejših slojev, tako da se je do sedaj nabrala vsota 13.000 švic. frankov. Pa kakor vsak vidi, ta vsota ne zadostuje niti za navadno hišo, kaj šele za tako obsežno poslopje.

Zato ponavljamo oklic prejšnjega leta, naj bi naši dobrotniki pri svojih znancih pospeševali ustanovitev »jubilejnega semenišča«. Za to ni bolj pripravnega časa kot je sedanj.

V semenišču se ne vzgaja le par bogoslovcev, ampak cele množice, ki potem kot duhovniki delujejo za raz-

širjanje božje časti in blagor duš. Vsak, kdor bo pomagal zgraditi tako semenišče, bo deležen zaslug teh duhovnikov po meri svojega prispevka.

Kaj naj še rečemo? — Da bo izšel iz tega semenišča morda kdo, ki bo kedaj svetnik? Svetnik, ki bo z gorečo besedo, z lepim zgledom in z vneto molitvijo tolažil božjo jezo ne le za Afriko, ampak za ves svet. Vsi pa, ki so prispevali za seminar, bodo sodeležni božjih milosti, zato ker je bil ta svetnik vzgojevan v n j i h o v e m semenišču.

Zato na delo! To leto smo že toliko načrtov sestavili in deloma tudi izvršili. Zato izvršimo še sledeči načrt: Hočem poslati dar za »jubilejno semenišče za Afriko.«

Moč sv. rožnega venca.

Sporoča G. Van Hoef iz misijonske hiše belih očetov.

Ko so se ob mojem zadnjem obisku v misijonski postaji Sv. Antona ob jezeru Kivu zbrali zvečer katehisti okrog mene, mi je eden izmed njih pripovedoval tale dogodek, ki je živa priča o moči molitve sv. rožnega venca:

Pretekli teden mi je naznanil eden mojih večjih učencev, da je v bližini njihove kočice neki starček hudo bolan. »Za kakšno boleznijo pa?« ga vprašam. »Že dalje časa boleha za grižo. Mi, ki smo poučeni v sv. resnicah, smo ga skušali že večkrat pridobiti za sv. vero. A mož noče o tem nič slišati. 'To so le prazne besede belokožcev', trdi venomer. On da veruje le, kar so verovali njegovi starši in se nikakor noče odpovedati »mizimum« (nebeškim duhovom). Včeraj se je kar razsrdil, me napodil ter mi zagrozil, da se me dejansko loti, ako bi ga še kdaj nadlegoval s takimi praznimi rečmi. — Stopi ti kdaj k njemu, dasi se bojim, da ne boš opravil mnogo več ko mi.« — »To se ti pač le zdi,« odgovorim učencu. »Pa si bil v resnici pri njem?« — »Seveda,« mi zagotovi. »A le pojdi še ti, boš videl, kako trdovraten je ta starček.«

Po končanem krščanskem nauku sem se takoj napotil k bolnikovi kočici. Spotoma sem premišljeval, kaj naj naredim, da bi ga pridobil za pravo vero. Ko sem prišel v kočico, sem ga našel sedečega ob slabotnem ognju, ob katerem se je grel. Zdel se je v resnici zelo slaboten; sama kost in koža je bil.

Prijazno sem ga pozdravil. Odzdravil je hladno in me pogledal nezaupno, kakor bi hotel reči: »Kaj me nadleguješ?« — »Ali si hudo bolan?« ga vprašam. — »Hudo.« — »Kako dolgo že?« — »Odkar smo proso sejali.« (Od tega sta pretekla že dva meseca.) — »Ali trpiš hude bolečine?« — »Trpim. Tukajle.« — »Pa upaš, da se bo bolezen obrnila na bolje?« — »Na bolje? Da, v grobu ... morda že jutri.« — »Pa si že tudi premišljeval, kaj bo po smrti s tvojo dušo?« — »Z mojo dušo? ... Šla bo tja, kjer so moji predniki.« — »In kje so ti?« — »Ali vem jaz? Čarovnik, ki mora to vedeti, pravi, da se jim dobro godi.«

Na kratko sem mu razložil nauk o enem Bogu, Stvarniku in Sodniku, in o plačilu in kazni v drugem življenju. Poslušal me je molče. Ko sem končal, se je hripavo nasmel ter rekel: »Naš bog je Viheko.« (Viheko je bilo ime mladi deklici, ki je živela tam že pred dolgim časom, a jo še sedaj zelo časte in se je boje. Mislijo, da je njen duh zelo mogočen.) — »Viheko je vendar samo duša davno umrle ženske. Glej, niti iz groba ni mogla vstati po smrti. Bila je pač stvar božja kakor ti in jaz in vsak človek. Ustvaril jo je isti Bog kot tebe in mene in ves svet in vse, kar je na njem, isti Bog, ki dobre po smrti poplača, hudobne kaznuje.« — »Naj imajo belokožci svojega Boga, mi imamo svojega. Zdaj pa me pusti pri miru!« In zagrabil je dolg nož ter mi z njim grozil.

Spoznal sem, da bi bilo brez pomena, še siliti vanj. Ves žalosten zaradi mozeve trmoglavosti sem šel ter razmišljal, kaj naj storim, da bi to dušo vendarle rešil. Sedel sem nekoliko stran od kočice na kamen, vzel iz žepa rožni venec ter pričel moliti, naj bi pomagala Devica Marija. Ko sem rožni venec končal, sem prosil še mozevega angela varuha, naj bi pomagal tudi on. Zakaj poskusiti sem hotel z možem še enkrat. Zato sem se napotil spet v kočico. Sedel je še pri ognju.

»Ali si dobro počival?« sem ga vprašal. »Ne, nisem počival,« se je glasil njegov odgovor. »Razmišljal sem o tem, kar si mi bil poprej pravil. Nisem storil prav, da sem te nagnal. Glej, tudi mi vsi vemo, da mora biti Bog, ki je svet ustvaril. A mi črnici mislimo, da se za nas ne briga. A mi smo pač ljudje kratke pameti. Ali pusti morda naš sultan svoje ljudi, da bi delali, kar bi se jim zljubilo? Ne kaznuje li tatov in morilcev? In Bog naj bi ne delal prav tako? Zdi se mi, da so tvoje besede resnične. Belokožci ste bolj premeteni nego mi; zato ni čuda, če ste imeli že pred

nami pravo vero. Ponovi mi še enkrat, kar si mi prej povedal.«

Razložil sem mu, da belokožci niso vere morda iznašli, ampak da je sam Bog postal človek, da jih je pravo vero učil. Govoril sem mu, kako se je Sin božji včlovečil, s svojim trpljenjem nas odrešil, in da mora, ako hoče dušo rešiti, sprejeti sv. krst, ki vse grehe prejšnjega življenja izbriše. Pozorno me je poslušal, hipoma pa zaprosil: »Krsti me, zakaj čutim, da bom kmalu umrl.« — »Toda če spet ozdraviš, ali boš živel kot veren kristjan?« — »Bom, ker hočem v nebesa priti. A ozdravel več ne bom; čutim, da se mi bliža konec.« — Pomagal sem mu obuditi kes ter se s tem pripraviti na sv. krst; potem sem ga krstil na ime Avguštin.

Ves srečen sem se vrnil ta večer domov ter sem hvalil ljubo Mater božjo in bolnikovega angela varuha za njuno pomoč. Že drugi dan mi je naznanil učenec, ki me je bil obvestil o starčkovi bolezni, da je starček ponoči umrl.

»Prav si storil, da si tako v Marijo zaupal,« sem pohvalil katehista, ko je nehal pripovedovati. »Saj nas ona vselej usliši, kadar jo kličemo zaupno in pobožno na pomoč.« — V globini srca sem hvalil Boga, da je vlil v duše teh novih spreobrnjenecv toliko vere in toliko gorečnosti za zveličanje svojih črnih bratov.

Zahvala za uslišane molitve

na priprošnjo ustanoviteljice Klaverjeve družbe, Marije Terezije Ledóchowske.

Z veseljem sporočam, da sem dobil pomoč, ko sem se priporočil ustanoviteljici Vaše družbe v odločitveni stvari, ki je bila velike važnosti za vse moje življenje. Visokošolec-teolog v Inomostu.

Revna mati pošilja neki dar kot zahvalo pokojni grofici Ledóchowski, ker se je na njeno priprošnjo bolezen njene matere v kratkem času znatno zboljšala.

Neka naročnica iz Ribnice piše: »V Odmevu sem brala zahvale za uslišane molitve k Vaši pokojni ustanoviteljici. Tudi jaz sem se zatekla k njej v neki potrebi. V zahvalo za prejeto pomoč pošiljam to malo vsoto (13 dinarjev) in pristopam z vsakoletnim darom 3 Din kot pospeševaljica in podpornica Klaverjeve družbe.«

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijon-skih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Rimu. — Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše. Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.

Kratko letno poročilo 1924

Družbe sv. Petra Klaverja za afriške misijone.

Družba sv. Petra Klaverja se veseli lepih uspehov, katere je mogla v letu 1924 zaznamovati. Z božjo pomočjo in z pomočjo blagih dobrotnikov jej je bilo mogoče uboge afriške misijone zdatneje podpirati, kot prejšnje leto. S iskrenim „Hvala Bogu“ podajamo tu našim prijateljem in dobrotnikom kratko poročilo.

Časopisi družbe.

1. „Odmev iz Afrike“, mesečnik s slikami v devetero jezikih: slovenskem, češkem, poljskem, nemškem, laškem, francoskem, angleškem, madžarskem in španskem. V skupni izdaji 72.000 izvodov.

2. „Zamorček“, mesečnik s slikami za mladino. Izhaja v istih jezikih kakor „Odmev iz Afrike“, v skupni izdaji 137.000 izvodov.

Brošure in koledarji.

V letu 1924 smo izdali :

„Klaverjev koledar 1924“ (slovenski, češki, poljski, nemški, laški, angleški). — „Misijonski koledarček za mladino 1924“ (slovenski, češki, nemški, ogerski). — „Letno poročilo Družbe sv. Petra Klaverja 1923“ (nem). — „Duh sv. Petra Klaverja“, Dr. E. Dubowy (nem). — „Z besedo in tiskom“ (angleški). — „Maričina grlica“, pripovedka za otroke (slovenski). — „Povest o Marički“ (angleški). — „Male pomožne misijonarke“, božična igra (slovenski). — „Životopis grofice Marije Terezije Ledóchowske“ (španski). — „Zveličar kliče“, misijonske slike, Klara Behunek (nem). — „Zemljsko potovanje zamorčka“, misijonska igra, Klara Behunek (nem.). — „V. in VI. Afriški snopič“ (poljski). —

Skupna izdaja koledarjev in brošur: 492.000.

Letaki in listi.

Letakov v obsegu 4 in več strani okrog 860.000. — Manjših lističev in podobic (z vsebino za razširjanje misijonske misli), naznanil, vabil, okrožnic itd. okrog 960.000.

Afriške knjige.

tiskano in vezano :

„Življenje našega Gospoda Jezusa Kristusa“	
v ludama-jeziku	6.000 izvodov.
„Zgodbe-berilo“ v barambo-jeziku	5.000 izvodov.
„Katekizem“ v ludama-jeziku	5.000 izvodov.
„Statuta Synodalia“ v latinskem jeziku, za misijonarje in zamorske duhovnike	265 izvodov.
„Zgodbe stare zaveze“ v ki-nyanja-jeziku	1.000 izvodov.
„Katekizem“ v sindebele-jeziku	3.000 izvodov.
„Molitvenik s pesmarico“ v kigongo-jeziku	5.000 izvodov.

Dopisovanje z dobrotniki.

Došlo je v osrednjo hišo v Rimu in v posamezne deželne centrale in podružnice v letu 1924 (kolikor se nam je sporočalo): 19.764 pisem, 7.040 dopisnic, 8.662 tiskovin, 431 poslovnih pisem, 2.804 poštnih zavočkov, 71.466 poš. položnic in nakaznic, 150 tovornih zavojev.

— Odposlalo se je: (ne vračunši mesečnega razpošiljanja časopisov) 20.648 pisem, 3.921 dopisnic, 90.116 tiskovin, 900 poslovnih pisem, 3.932 poš. zavočkov, 160 poš. položnic in nakaznic, 130 tovornih zavojev.

Skupno število došlih poštnih komadov : 110.317.

Skupno število odposlanih poštnih komadov: 119.768.

Ustna propaganda v letu 1924.

V kolikor se je poročalo uredništvu.

Družba sv. Petra Klaverja je priredila krog 85 misijskih pridig, 12 predavanj s svetlopisnimi slikami, 36 misijskih slavnostij s predstavami in igrami, 26 sestankov za podpornike, 9 razstav paramentov in afriških predmetov, 5 bazarjev in 1 loterijo.

Naraščaj udov.

Število podpornikov je naraslo v l. 1924 za 3.095 ; njih skupno število znaša sedaj 20.575.

Tudi število notranjih udov, „pomožnih misijonark“, se je pomnožilo. Vendar v primeri k obilnemu misijskemu delu je še veliko premajhno. Izobražene gospodične in navadna mlada dekleta s resnim poklicam do redovniškega stanu in ljubeznijo do misijonov lahko vstopijo v verski zavod Družbe sv. Petra Klaverja kot notranji udje. Kdor želi natančneje zvedeti o tem poklicu,

naj si naroči knjižico „Poklic pomožne misijonarke za Afriko“. Cena 5 Din. Prošnje za sprejem pa je treba pošiljati naravnost vrhovni voditeljci grofici Falkenhayn, Rim (23) via dell'Olmata 16.

Uspeli propagande. Misijonski milodari.

Po božji pomoči in radodarnosti milih dobrotnikov je bilo Klaverjevi družbi mogoče v letu 1924 razposlati 2,269.623.70 lir (to je 6,692.000.— dinarjev) med različne misijonske družbe v Afriki. Med temi darovi je bilo L 120.780.— za „Kruh sv. Antona“; L 422.012.— za „botrinske darove“, L 303.134.— za „Mašno zvezo“; L 70.162.— za „zvezo afriškega tiska“.

Podpora misijonov.

Razne misijonske družbe v Afriki so z ozirom na njih posebne potrebe in na število njihovih vikariatov in prefektur dobile sledeče :

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	225.788.80
Očetje Svetega Duha	370.833.75
Lijonska misijonska družba	160.558.30
Očetje družbe Jezusove (jezuiti)	131.026.85
Sinovi najsvetejšega Srca Jezusovega	89.101.75
Francišskani	27.525.70
Kapucini	102.620.05
Benediktinci	55.352.35
Oblati Marije Brezmadežne	101.198.25
Družba Božje Besede (Steyl)	16.25
Pobožna misijonska družba (Palotinci)	15.772.25
Oblati sv. Franciška Saleškega	63.526.60
Lazaristi	52.886.—
Očetje brezmad. Srca Marijinega (Scheutveld)	47.105.50
Premonstratenci	9.417.55
Mašniki Srca Jezusovega	55.980.10
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	64.415.45
Očetje iz Montforta	28.804.55
Misijonarji Naše Ljube Gospe della Salette	24.765.85
Misijonarji della Consolata (Turin)	54.334.30
Sinovi brezmad. Srca Marijinega (Fernando Poo)	10.901.05
Trinitarci	1.064.20
Redemptoristi	13.220.65
Misijonarji v Marianhillu	6.106.65
Dominikanci	19.906.—
Serviti	17.004.25
Salezijanci	10.385.35
Križarji	4.713.95

Misijonarji presv. Srca	6.533.15
Kopti	5.028.25
Svetni duhovniki	5.080.20
Bele sestre Naše Ljube Gospe afriške	5.944.55
Črne sestre Naše Ljube Gospe afriške	2.000.—
Dominikanke	3.957.—
Sestre Dragocene Krvi	1.524.15
Sestre Naše Ljube Gospe od Apostolov	4.279.70
Oblatinje sv. Frančiška Saleškega	10.052.80
Sestre od Božje previdnosti	5.919.60
Sestre sv. Jožefa Kluniškega	6.338.40
Frančiškanke od Calais	5.336.20
Frančiškanke misijonarke Marijine	3.702.20
Sestre svete Družine	581.70
Pie Madri della Nigricia	4.436.65
Usmiljene sestre sv. Vincencija	3.405.50
Palotinke	1.000.—
Frančiškanke iz Mill-Hilla	8.198.20
Misijonske sestre iz Mencinga	4.222.35
Sestre della Consolata	3.191.25
Benediktinke	7.209.40
Sestre sv. Družine in presv. Srca	1.000.—
Sestre Brezmadežnega Spočetja	607.20
Karmelitarce	1.500.—
Različne kongregacije misijonskih sester	111.15
Zbirka sv. Treh Kraljev, poslano sv. Kongregaciji za razširjanje vere	13.437.10
Razni misijonski izdatki : tiskovine za propagandne namene, nakup paramentov, bogoslužnih in drugih predmetov	113.511.20
Ustanove za črne semeniščnike	180.315.30
Glavnice, od katerih uživajo obresti še dobrotniki	96.608.25
Ostanek za leto 1925	259.95
Skupna vsota v lirah :	2,269.623.70
t. j. dinarjev :	6,692.000.—

Rim, 30. aprila 1925.

Melanija pl. Ernst
tajnica.

Marija Falkenhayn
vrhovna voditeljica.

Naslov Družbe sv. Petra Klaverja,
kjer se naročajo zgoraj imenovani listi in knjižice :
Ljubljana, Miklošičeva c. 3.

Ali ste že brali

Življenjepis sv. Petra Klaverja

Príredil o. Prístov, D. J. — Cena 5 Din.

Ali ste že naročili novo knjižico

Z besedo in fiskom

Spisal Aleksander Halka. — Cena samo 5 Din, pri naročbi 12 izvodov skupaj, izvod po 4 Din. Toplo priporočamo to knjižico. Ima 9 slik. — Naslov naročbe glejte drugo stran ovoja.
S prilogo »Klaverjev koledar« **13 Din**, 6,50 lir, 80 am. cts., 2.60 S.

V molitev se priporočajo:

Ljudm. P., Ter. T., Lenčka T., J. G. iz Ljubljane. — Družina P., Ptuj. — Mat. M., sv. Ana. — Roz. V., Pristava. — Neka bolna oseba, da bi se v bolezní spreobrnila. — N. N. pri Ptujú, da bi ji noga ozdravela. — Roz. D., Sv. Benedikt. — Vil. T., Zagreb. — Vse zadeve cenjčitateljev »Odmevac«.

Spomin za umrle.

† Preč. o. Barry, misijonar v Libériji (Afrika). — Preč. o. Fuhrmann, misijonar v Windhoku. — Preč. o. Jože Lebeau, višji predstojnik oblatov sv. Fr. Saleškega umrl v Friburgu (Švica). — Čast. br. Vid Ludvig, trapist v Južni Afriki. — Sestra Filipa, od Dragoc. Krvi, v Južni Afriki. — R. I. P.

Popolni odpuski,

katere lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

- 21. septembra, na praznik sv. apostola in evangelista Matevža.
 - 24. septembra, na praznik Marije, Rešiteljice ujetih.
 - 15. oktobra, na praznik sv. Terezije.
 - 28. oktobra, na praznik sv. apostolov Simona in Jude Tadeja.
-

MORDA SE ČUTIŠ POKLICANO?

Dekletom, ki so zavzete za misijone in čutijo v sebi poklic za redovno življenje, toplo priporočamo knjižico:

Poklic pomožne misijonarke za Afriko.

Cena s poštnino vred 5 Din.

Vsa natančnejša pojasnila daje vrhovna voditeljica »Družbe sv. Petra Klaverja« v Rimu (23), via dell' Olmata 16.

Izšla sta

naša dva misijonska koledarja:

KLAVERJEV KOLEDAR 1926

Ima lepo naslovno sliko »Presveto Srce Jezusovo in zamorčki-sužnjic. Ganljive povestice. Širšo vsebino kot lani.

Cena 5 Din, 1.50 lir, 60 gr.

Kdor naroči 10 izvodov skupaj, dobi za nagrado lep »Ščit presv. Srca Jezusovega«. Pri 20 izvodih dva ščita itd. Kdor naroči 100 izvodov, dobi, če ima rajši, lepo, veliko, barvano sliko »Matero dobrega sveta«. Naročite takoj in kmalu plačajte, če želite misijonom pomagati.

Za mladino priporočamo

MISIJONSKI KOLEDARČEK ZA MLADINO

Ima letos novo priročno obliko, da ga lahko vsakdo vtakne v žep. Mnogi so to želeli in upamo, da bodo posebno dijaki in šolarji radi segli po njem. Za ljube otroke ima najlepše povestice in slike in ga toplo priporočamo cenj. starišem in gg. katehetom. Cena samo 3 Din, 1 liro, 40 gr. Pri naročbi 10 izvodov se dobi en koledarček povrh.

Misijonski prijatelji razširjajte naše koledarje!

»Sveto leto« je! Na delo, na delo za misijonsko stvar! Vsak bralec »Odmeva« in »Zamorčeka« naj bere in plača svoj koledar.

Vse za Boga in rešitev duš naših ubogih črnih bratov!

Vsak naročnik naj razpeča še med drugimi vsaj 10 koledarjev.

Za obilna naročila se priporoča

Družba sv. Petra Klaverja.